

Prví kapucíni v Porýní

Usádzanie sa kapucínov v Nemecku sa dialo z troch smerov: najskôr zo Švajčiarska do južného Nemecka, potom cez Tirolsko do Bavorska a Franska, nakoniec z Francúzska cez Belgicko do Porýnia. Všetky tri prúdy sledovali dvojité strategiu, na jednej strane zaistiť katolícke oblasti a vnútorne ich obnoviť, na druhej strane potlačiť protestantské vplyvy alebo získať nazad územia.

Nemeckí kniežací biskupi a katolícke centrá na Rýne dostali podporu od Flandro-belgickej kapucínskej provincie. Už rok predtým, než pápež Gregor XIII. zrušil zákaz, ktorý kapucínom zakazoval šírenie sa cez Taliansko, sa bratia r. 1573 dostali do Francúzska. V r. 1575 otvoril rád svoje prvé domy v Lyone a Paríži. Oba tvorili o päť rokov neskôr už centrum dvoch nových provincií. V r. 1586 vznikol v Antverpách prvý kláštor Flandro-belgickej provincie, ktorá mala v r. 1611 poslať prvú skupinu kapucínov do Porýnia, potom čo sa arcibiskup Mainzu už roky márne snažil získať bratov. Po založení kláštora v Kolíne v r. 1611 nasledovali v takmer neuveriteľnej rýchlosti usadlosti v Paderborne (1612), Aachene, Münsteri a Waghäuseli (1614), Trevíre a Düsseldorfe (1617), Bonne a Mainzi (1618), Münstereifeli (1619), Aschaffenburgu (1620), Rüdeshime a Heidelbergu (1621), Jülichu (1622), Speyeri a Cocheme an der Mosel (1623), Ladenburgu a Frankenthale vo Falckom kurfirstve (1625) a napokon vo Weseli (1625), centre kalvínov v dolnom Porýní.

Ani nepokoje, núdza a vojská, hladomory, epidémie a pustošenia Tridsaťročnej vojny nezabránili založiť misionárskej Rýnskej provincii (založenej 1626) v nasledujúcich štyroch desaťročiach tridsať ďalších usadlostí – a zničené nanovo postaviť. Linz, Ehrenbreitstein a Coesfeld predstavujú začiatok (1627), nasledované Bensheimom a Frankfurtom n.M. (1628), Borkenom, Cleveom, Xantenom a Engelbergom (1629), Hildesheimom, Wormsom a Neustadtom (1630). Do časového rámca tejto zbierky prameňov spadajú ešte aj Rheinberg, Wertheim a Bacharach (1631), Zülpich a Düren (1635).

V r. 1668 rozdelila veľká provincia svojich 46 kláštorov do samostatnej Rýnskej provincie a Kolínskej provincie.

Až do sekularizácie rád v Nemecku disponoval kvôli viacerým politicky podmieneným deleniám ôsmimi provinciami.¹

¹ Základnými zdrojmi naďalej zostávajú: Arsenius Jacobs, *Rýnski kapucíni 1611-1725. Príspevok ku katolíckej reforme* (Reformačnohistorické štúdie a texty. 62), Münster 1933. Raymund Linden, *Prednášky k dejinám Rýnsko-Vestfálskej rehoľnej provincie menších bratov kapucínov 1611-1893*, [Koblenz 1971],